

O čemu voditi računa kad hobi preraste u posao

Zaljubljenici u kompjutere vrlo često svoju opsesiju pretvore u karijeru, zato što rad sa kompjuterima oni naprosto vole, bilo da je reč o građenju platformi za društveno umrežavanje ili pravljenje sajtova, svejedno. Ali, kada posao izraste iz hobija, najčešći problem postaje: kako naći vreme da se baviš bilo čim drugim? Na prvi pogled, ovo je situacija na obostranu dobrobit - zaposlenog i poslodavca. Ili možda nije? Šta ako prevelika pažnja usmerena na jedno polje života ipak nosi neke rizike?

Jedan sistem administrator na svom blogu je napisao: "Posao je za mene prosto način da nastavim da se bavim svojim hobijem i pri tom zarađujem za život, to je idealan način da provedem osam radnih sati dnevno". Za njega, računari su postali osim hobija i predmet studija, a brzo potom prešli u posao sa punim radnim vremenom.

Savetnici za karijeru će se istom složiti oko toga da je sasvim lepo da voliš to što radiš i da posao treba da bude ponekad i zabavan. Na površini, dovođenje u vezu posla i hobija izgleda kao model koji svima služi dobro: opsednuti računarima će se fokusirati na ono što vole da rade, dok će njihovi poslodavci uživati plodove tog entuzijazma. Ipak, im tu nekoliko krivina na kojima treba pripaziti na sebe i na to da hobi ne odvede karijeru u pogrešnom smeru.

Opasnost 1: ne fokusirate se na posao

Izuzetno je važno ne smetnuti sa uma da, dok svu pažnju posvećujete onom delu posla koji najviše volite i što vam je nekada bio hobi, u svakom poslu postoje stvari koje zahtevaju vašu pažnju, ponekad stopostotnu. Nizbrdica se sastoji u disproporcionalnoj količini vremena koju provedete verujući da je to najizanimljivije, ignorišući takođe važne i možda značajnije aspekte posla.

Bez sumnje, tranzicija iz omiljene aktivnosti u posao od koga može da se živi, zahteva promenu perspektive. Može da se desi, ma koliko da ste samostalni u radu i da ste izgradili sopstveni stil, da dosegnete određeni nivo iznad koga dalje ne možete, i to samo zato što od vas niko nije tražio da dublje zadirete u probleme s kojima se suočavaju velike organizacije, a koji mogu predstavljati izazov koji ste vi - mimošli. Ovo se obično dešava samoukim kompjutererima.

Koji god zadatak da dobijete, morate biti svesni toga da postoje delovi u kojima ćete uživati i više, i oni u kojima ćete manje uživati. Prirodna je težnja da ignorišete ove manje zabavne aspekte, ali da biste nešto zaista naučili, baš ti dosadni delovi su od neprocenjive važnosti, upozoravaju psiholozi, naročito ako posmatrate stvar na duge staze.

Opasnost 2: zanemarivanje prilike za napredak

Veoma često, onaj ko uđe u IT sektor zato što mu je tu zabavno, itekako može da promeni mišljenje kada malo sazri i kada karijera uhvati zalet. Džon Baldoni, autor knjige "Kako sjajni lideri dobijaju sjajne rezultate", kaže da se izazov sastoji u tome da jednu strast zamenite drugom, recimo ka menadžmentu. Nažalost, vrlo je mnogo ljudi (ne samo u IT sektoru) koji odbijaju menadžerske pozicije zato što će ih to udaljiti od onoga što najviše vole da rade. Drugim rečima, iako je na duže staze mnogo bolje i vodi većoj plati i drugim beneficijama, zaljubljenici u svoj

posao često će da se odreknu posla koji zahteva nešto više od pukog zadovoljstva, a menadžment zahteva promenu perspektive, zajedno sa doslednim interesovanjem za komunikaciju, pisanje i veštinu prezentacije.

"Menadžment nipošto nije hobi", kaže Baldoni. "To je celodnevna obaveza, zahteva disciplinu za administrativne delove posla i fokusiran je na ljude, ne na (IT) tehnologiju".

Opasnost 3: Sagorevanje

Posao koji jako volite i koji vam prija nosi i konstatnu opasnost od "burnout" fenomena to jest "izgaranja na poslu". Tome su naročito skloni oni koji sve svoje vreme provode pred monitorom, i nosi opasnost da u svoje radno vreme spakujete i porodicu, i prijatelje i sport ili šta god već da vam treba ili vas interesuje. Previše bilo čega je definitivno loše, tako da nije zgoreg da svesno podelite svoj dan na vreme za rad i vreme za život. Čak i ako se u početku budete dosađivali, nemojte posustati i vratiti se pred monitor: uspešan čovek je onaj koji je sebe uspeo da ostvari na svim poljima, i profesionalnom, i socijalnom, i emotivnom, spiritualnom i fizičkom. Disciplina, istina je, pomalo boli (u početku, dok ne pređe u ritual), ali svakako više grize osećaj da ste propustili šanse i možda promašili nešto zaista važno.